

Парахода, с който щяли да пжтуват, вжрвял много бавно. Те качили с себе си и малкото тигжрче. То било пустнато на свобода в парахода. Тигжрчето си играело като коте и се запознало с всички матрози и пжтници. То отивало при тях, умилквало се и вземало храна от ржцете им. Особено се сприятелило с готвача, който му давал храна от ржка.

Веднаж то отишло в готварницата и само си грабнало малко месо. Готвача го ударил и мислил, че ще се разжрди и ще го ухапе. Но то приело това наказание като заслужено и се сприятелило с готвача още повече.

Пжтуването траяло 10 месеци и тигжрчето расло и служило за удоволствие и развлечение на всички в парахода. То се запознало с всички кжтища на парахода, ходило по стаичките, а особено обичало да се катери по мачтите и си играе с вжжетата: и обичало да се облегне на някоя гредка и да гледа весело в морето (вижте картината).

В парахода имало кучета. И с тях се сприятелило и си играло весело. На всякжде из парахода се чувствало като у дома си при свои.

Най-после стигнали в Лондон (Англия). То било турено в клетка.

Тигжрчето порастнало, станало голям тигжр.

Веднаж му пустнали в клетката едно кученце-мжниче. Той го погледал, спомнил си за кучетата, негови приятели в парахода и вместо да го разкжса, взел да си играе с него. И всеки ден се забавявал с него.

Веднаж, като спал, извадили кученцето и поставили друго. Тигжра се очудил, потжрсил стария си приятел и като не го намерил, сприятилил се с новия си гост — и него не разкжсал. Най-напред кученцето било уплашено, но като видяло любезностите на тигжра, взело да лае и играе.

По едно време дошел да го види готвача от парахода. Това било след две години. Тигжра го познал, зарадвал се и не искал да го пустне да излезе от клетката.

Прев. Д. III.